

TRÉNINKOVÉ PRINCIPY VÝCHODNÍHO BLOKU

V PRAXI OVĚŘENÉ POSTUPY, KTERÉ MOHOU VNÉST
NOVOU JISKRU DO VAŠEHO TRÉNINKU.

Léti olympijské hry 1984 v Los Angeles – hry gymnastky Mary Lou Retton, atleta Carla Lewise a basketbalisty Michaela Jordana – byly převážně večírkem Američanů. Tehdejší Sovětský svaz, Československo a každá další země Východního bloku (vyjma Rumunska), plus Kuba a Severní Korea, zůstaly doma a slédovaly, jak se sportovci USA, vítězové téměř každé disciplíny, producirovali po stadionu, zabalení do americké vlajky.

O několik týdnů později na Hrách přátelství 1984, jakési „náhradní“ soutěži pro země bojkotující olympiádu v Los Angeles, měli Sověti svůj vlastní večírek a rozprášili výkony svých olympijských protějšků. Mezi paměti hodné výkony náleží dvojboj 442,5 kg legendárního běloruského vzpěrače Leonida Taraněnka, zlatého medailisty z OH 1980 v Moskvě, který ve váze do 110 kg nazvedal o 52,5 kg více než vítěz této kategorie v Los Angeles Ital Norberto Oberburger a ustavil nový světový rekord!

Centralizovaný systém státní podpory sportu v bývalém Sovětském svazu a v některých jeho politických satelitech vedl k vyvinutí přepracované tréninkové metodiky, jež – zejména v některých sportovních odvětvích – zajistila tamním sportovcům na dlouhá léta dominanci na mezinárodních kolbštích. Dobrým příkladem je již zmiňované vzpí-

ráni, ale také třeba gymnastika či zápas. Jakoby strojová produkce sportovců bez emocí, drtíčích soupeře v jedné mezinárodní soutěži po druhé, způsobila, že tréninkové metody z druhé strany „železné opny“ nabyla v očích Američanů téměř mystický ráz a dodnes – zejména v oblasti silových sportů – se těší značné popularitě.

Svědčí o tom i neutuchající zájem amerických vědeckých kapacit na poli sportovní metodologie. „Sověti v podstatě najali nejlepší světové vědce, dali jim sportovce a řekli: „Zlepšete je“. O tohle se americký sportovní systém nikdy nepokusil,“ míní doktor Michael Yessis, emeritní profesor z California State University v kalifornském Fuller-